

Pilar Costa perd la confiança del Consell, però no haurà de dimitir

La presidenta del Consell d'Eivissa i Formentera, Pilar Costa, presentà una moció de confiança que es votà el passat dijous. PP i Els Verds votaren en contra; el Pacte, a favor. Set contra sis. Costa perdé, però reglamentàriament no ha de dimitir. Una història complexa.

Abans de res convé fer la precisió que les mocions de confiança en els consells insulars no són iguals que en un règim parlamentari, perquè els consells no són parlaments, sinó que funcionen gairebé com els ajuntaments, sotmesos a la Llei de règim local. La segona precisió és el motiu de la confiança presentada per Costa, ja que, més enllà de les lectures polítiques evidents, té una intencionalitat administrativa, que és la de tenir pressupostos.

Amb aquestes dues precisions prèvies es pot entendre el guirigall polític de les Pitiüses. D'ençà que Els Verds i el Pacte trencaren, la primavera de 2000, el conseller ecologista Joan Buades sortí de la majoria de govern, i a partir d'aquí els enfrontaments han estat costants. La majoria no ha pogut aprovar els pressupostos, enguany. I, segons la presidenta, el Pacte necessita i vol nous pressupostos, no simplement prorrogar els de l'any passat. Davant la impossibilitat aparent de pactar amb Els Verds el vot favorable, no hi havia més alternativa que la que es va decidir. Així, almenys, ho ha explicat a aquest setmanari part de la majoria política del Consell pitius. La divergència entre ecologistes i Pacte s'evidencià l'any passat, en no ser possible aprovar els pressupostos 2002. La diferència es mantingué. Per tant, s'optà per la "solució b", valgui l'expressió.

Pilar Costa, presidenta del Consell d'Eivissa i Formentera, ha aixecat una forta polseguera amb l'hàbil moció de confiança que es votà dijous passat.

En presentar la confiança, reglamentàriament, si la perd, com va ser el cas, s'obre un període d'un mes perquè l'oposició presenti una moció de censura contra l'actual presidenta. Si Els Verds

i el PP l'aconsegueixen pactar, hi haurà canvi. Però com que això no és creïble—de fet els ecologistes ja han dit que no hi haurà moció de censura—, passat el termini, la majoria queda confirmada, i els pressupostos primers presentats, i tombats per ecologistes i PP, automàticament i legalment queden aprovats. Així, Pilar Costa i el Pacte—liderat per ella mateixa—tendria allò que volen, els pressupostos vigents per a enguany, sense necessitat d'obtenir la majoria del vot del Consell.

Més enllà de qüestions reglamentàries, és evident que la polseguera que ha aixecat a la vida política balear l'hàbil jugada tàctica de Costa ha mogut considerablement les aigües. Tot i que en el Govern i en tots els partits del Pacte de Progrés balear es diu que són coses estrictament eivissenques, la realitat és que ningú no pot amagar el fet que la jugada es fa en any d'eleccions i que tindrà, o podria tenir, implicacions polítiques generals. Per saber què passa,

si és que passa, però, encara caldrà esperar algunes setmanes.

Miquel Payeras